

Statsborgerne i deres forskjellige Stillinger betryggende Bestemmelse for, at de ikke paa en eller anden Maade blive forfordelte af Administrationen. — Det er kun disse faa Bemærkninger, jeg her ved Sagens første Behandling har villet tillade mig at fremsætte om dette Punkt.

Berg: Ja, det staar ogsaa for mig saaledes, at denne Sag trænger til en alvorlig indgaaende Behandling, inden den med Rigsdagens Samtykke kan blive til Lov. Den ærede Minister har i Anmærkningen til Lovforslaget ifjor anført, navnlig med Hensyn til Lønningsbestemmelsernes Optagelse i Loven, at Granden jo er vanskelig at drage, da den vil bero paa et Skjøn. Svad han da har sagt om Lønningerne, maa vel ogsaa siges om det Øvrige, at ganske vist efter sin Natur maa Meget bero paa et Skjøn, men det ministerielle Skjøn forekommer mig saaledes gennemført i Lovforslaget, at Administrationen i Birteligheden har beholdt Alt og givet Lovgivningsmagten saa godt som Intet; thi naar disse enkelte Lønningsbestemmelser for nogle enkelte forholdsvis faa Personer fastsættes i Loven, men alle øvrige afgjørende Spørgsmaal vedrørende Banernes Drift forbeholdes Administrationen, er hele Lovforslaget ikke noget værdt, ikke at tale om, at Lønningerne for adskillige af de Personer, som der er Spørgsmaal om at fastsætte ved denne Lov, kunne, naar de Vedkommende ønske det, blive bestemte ved det Reglement, som Ministeriet skal udgive om Lønningerne. Ifjor nævnte den ærede Minister i Anmærkningen til det Lovforslag, som han forelagde i Landsthinget, at der var udfærdiget en Organisationsplan for Statsbanerne, der var bestemt til at træde i Kraft den 1ste April 1878 med tilføjede Lønningsreglementer, dels for de mere fast ansatte Bestillingsmænd, dels for Ugearbejderne. Selv om nu Ministeren maatte fortolke den hidtil bestaaende Lovgivning saaledes, at han mente at have lovlig Ret til at foretage denne Reform med Hensyn til Lønningsbestemmelserne og at vedtage den Plan, som han der har udviklet, forekommer det mig dog, at det vilde have været mere hensynsfuldt og ikke mere end, hvad Billighed overfor Rigsdagen krævede, om den ærede Minister havde undladet at lade disse Reglementer træde i Kraft, indtil han gjentagende havde forhandlet denne Sag med Lovgivningsmagten; men saavidt jeg veed, har den ærede Minister sat sine Lønningsreglementer i Kraft i denne Sommer. Det er en Forudgriben af hele dette Forhold, som efter denne Sags Udvikling og de Forhandlinger, der i det Hølo have været førte mellem Lovgivningsmagten og Administrationen, burde have været undgaaet, saa at altsaa disse Reglementer burde have været holdte tilbage, indtil man saae, hvorledes det gik med Behandlingen af et Lovforslag som det foreliggende. Jeg

veed overhovedet ikke, hvad Rigsdagen faar at gjøre med Hensyn til Banerne, naar vi vedtage dette Lovforslag. Paa de aarlige Finantslove skal der vel optages en kalkulatorisk Beregning over Banernes Indtægter og Udgifter i det paagjældende Finantsaar; men Ministeriet fastsætter selv Administrationsbudgettet, fastsætter selv Fartplanerne, fastsætter selv den aldeles overveiende Del af Lønningerne og Taxterne og anordner flere andre Bestemmelser, og vil man komme og gjøre Indsigelse mod Dette eller Hint, kan Ministeriet svare: Nei, I have efter den af Eder selv vedtagne Lov kun at forlange en kalkulatorisk Beregning over Indtægter og Udgifter; denne Beregning have I faaet, og det maa være tilstrækkeligt. — Denne Sag trænger dog vistnok til at ses ogsaa fra anden Side end Administrationens, idet det jo har viist sig, at Indtægterne ere gaaede saa væsentlig ned, at vi nu kun faae en forholdsvis lille Procent af de mange Penge, vi have udgivet til Banerne, og det turde derfor netop være Tid for Rigsdagen til ikke at undgaa at benytte Leiligheden til at faae den fornødne Gaand i Hante med hele Foretagendet. Dermed kan fornøstigtvis ikke være ment, at Rigsdagen skulde gaa i det Smaa og Enkelte; men at Rigsdagen vil søge fastsat i sine Hovedtræk og i langt videre Omfang, end her foreslaas, de Bestemmelser, hvorefter Administrationen har at rette sig, derom nærer jeg ikke Tvivl. — Svad nu for det Første Kjøreplanen angaar, mener jeg, at der ikke vel uden Rigsdagens Samtykke vil kunne være Tale om at stryge det eller det Log og derved fremkalde den frygteligste Forvirring for Befolkningen. Man har vel hørt Tale om, at Administrationen stod i Begreb med at lade Nattoget fra Viborg eller dog det Log, der gaar efter Kl. 6 Eftermiddag, fare, og jeg har leilighedsvis hørt, at det var Noget, man mente Administrationen meget vel kunde gjøre uden Rigsdagens Samtykke; det var jo kun en Forandring i Kjøreplanen, hvor megen Forstyrrelse den end vilde fremkalde i hele Trafiken og ogsaa i Postforbindelsen over hele Landet. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mindede om, hvorledes man for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende havde kunnet vedtage Bestemmelser, der gik ned til Reservetelegrafister og Postbudes Lønning; men at man da her ved Lov skulde overlade til Administrationen at tage Bestemmelse om, hvorledes Trafiken skal pulseres gennem de Hovedaarer, hvoraf Postvæsenets Virksomhed væsentlig befinde sig, er mig ufatteligt, og jeg tror heller ikke, at Rigsdagen vil gaa ind derpaa. Jeg maa derfor væsentlig i samme Retning, hvori allerede andre Medlemmers Udtalelser ere gaaede, holde for, at vi maa have en udførligere Lønningslov end den, der indeholdes i dette Lovforslag, og at vi maa have fastsat Kjøreplaner og Taxter, i deres